

# 22

## Priprema i treniranje pričanja

### Cilj

*Uz ovu vežbu U se upoznaju sa strategijama i konkretnim savetima uz pomoć kojih mogu pripremiti i poboljšati usmeno pričanje (prepričavanje). Vežba (koja, naravno, mora biti više puta ponovljena) pospešuje njihovu kompetenciju izražavanja na prvom jeziku i doprinosi izgradnji njihovog leksičkog i sintaktičkog repertoara.*

2–6. razr.

20–45 min.

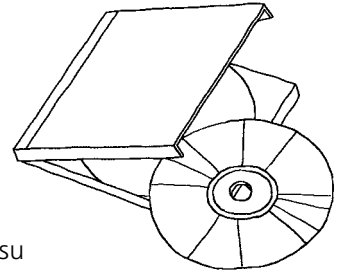


Tok:

- N đacima priča jednu kratku priču. On/ona pritom vodi računa da savete (vidi dole) dobro upotrebi i da ih naglasi. (Varijanta: N prvo priču priča dosadno i monotono, umesto živahno i razumljivo).
- Đaci pažljivo slušaju. Posle toga se u razgovoru diskutuje o tome kako se mora pričati da bi to slušaocima zvučalo razumljivo i zanimljivo. Pri tom pojedina mesta treba odmah i praktično isprobati.
- Od takvih mesta se zatim pravi spisak „Saveti za dobro prepričavanje“ (za primere vidi dole).
- Pre praktične primene (eventualno na nekom od kasnijih časova) svako dete nalazi neku epizodu ili priču koju želi da prepriča koristeći pri tom pobrojane savete (varijanta: grupe udvoje; u tom slučaju je dozvoljena dijaloška forma). Upor. i dole br. 23 (Priče iz svakodnevice), 24 (Lično pripovedanje) i 25 (Kreativno oblikovanje priče).
- Poželjno je u okviru pismene pripreme zapisati ključne reči i oblikovati crvenu nit priče. Ko želi može zapisati i celu priču i taj tekst koristiti kao pripremnu vežbu za kasnije prepričavanje.
- Uz pomoć N razjašnjavaju se jezička pitanja i problemi. N može eventualno i pomoći nekim dobrim primerima različitih početaka rečenica itd.
- Zatim U počinju da uvežbavaju prepričavanje. Prethodno su odabrali po dva-tri saveta o kojima će posebno voditi računa tokom pričanja.
- Kada je svako dete za sebe provežbalo svoju priču dva-tri puta, ono traži u razredu partnera i priča mu svoju priču. Povratna informacija drugog U je u funkciji eventualnog daljeg popravljavanja priče.
- Konačno prepričavanje neke priče ili doživljaja izvodi se pred celim razredom ili u okviru grupe U istog školskog nivoa. Drugi U pažljivo slušaju i na kraju daju feedback koji se orijentiše prema zajednički sastavljenom spisku saveta.
- U razgovoru treba svakako dotaći i jezičke aspekte: šta je bilo teško na prvom jeziku; šta (i kako) moramo još učiti?

Napomene:

- Ova vežba je verovatno preteška za previše stidljive U, kao i one sa slabim kompetencijama na prvom jeziku. U takvim slučajevima toj deci obavezno mora pomagati ili N, ili neko starije dete. Ovakve vežbe su, s druge strane, izuzetno poučne i podsticajne upravo za slabije U te je neophodno svim silama sprečiti doživljaj neuspeha kod njih.
- Dodatnu motivaciju za poboljšanje prepričavanja može pružiti dogovaranje s razredom ili grupom istog školskog nivoa da se prepričavanja snime na CD ili kao MP3-fajlovi i stave drugima na raspolaganje. Ako se tada odabere i neka zajednička tema prepričavanja (npr. avantura na raspustu u zemlji porekla), moguće je stvoriti tematski koherentnu i privlačnu audio-zbirku.
- Upor. i br. 10 (Priprema za razgovor), gde su definisani slični ciljevi u vezi sa dijaloškim komunikacionim situacijama, kao i br. 25 (Kreativno oblikovanje priče), 29 (Vežbanje čitanja naglas) i 30 (Pripremanje referata i recitovanja).



## Saveti za dobro prepričavanje

- Govori jasno i glasno, tako da te svi razumeju!
- Svesno koristi svoj glas: glasno i tiho, preteće, prijateljski, tužno, veselo...
- Služi se mimikom i gestikulacijom: napravi ljut, umoran, radostan izraz lica, pokreći telo u skladu sa dešavanjima u priči.
- S vremena na vreme pogledaj publiku; možeš publici postaviti i neko pitanje.
- Opiši precizno i razumljivo osobe i životinje koje se pojavljuju u tvojoj priči. Kako izgledaju, kakav utisak ostavljaju?
- I mesta koja se pojavljuju u priči treba da opišeš precizno i razumljivo. Šta na njima može da se vidi, čuje, omiriše, kakva je atmosfera?